



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De Angelis: & quòd admissò peccato puniantur. cap. vi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

P A R A L L E L A .

A NIQUITAS nobis reputabitur, multa verba loquentibus *Iob. 39.*
 coram Deo. Non es homo similis mei, cum quo litigem: et
 veniamus vnanimiter ad iudicium. Quid adhuc ego iudi-
 cor, admonitus, & coarguens Dominum, audens talia, cum
 nihil sum? Ego autem quod respō sum dabo ad hęc? Manum
 meam ponam super os meum. Vnum locutus sum, & vltra
 non addam. Absit vt coram Deo impię agam: & corā Om-
 nipotente ius perturbem.

Ne temerę quid loquaris, neque cor tuum sit velox ad proferendum sermo- *Ecl. 5.*
 nem coram Deo.

B An dicet opus factori suo, Non fecisti me: & lutum diceſ figulo, Non intel- *Esaie. 29.*
 ligis? Num dicet lutum figulo, Quid facis? Quid operaberis, & opus tuū absque *45.*
 manibus est? Vx qui dicit patri, Quid generas? & matri, Quid parturis?

Qui mala aduersus Dominum non cogitauit, huic dabitur electa gratia fidei. *Sap. 3.*
 Ne te iustifices ante Deum. *Ecl. 7.*

O homo, tu quis es, qui respondeas Deo? An dicet figmentum ei qui se finxit, *Rem. 9.*
 Quid me fecisti sic? An non habet potestatem figulus luti ex eadem massa face-
 re aliud quidem vas in honorem, aliud autem in contumeliā?

Non tentemus Dominū, sicut quidam tentauerunt, & perierunt à serpentibus. *1. Cor. 10.*

C Qui Deo reluctari audent, his verbis vtuntur, Quid est, quamobrem in ipsa structu- *Basil. Ho-*
 ra non id habemus, vt extra peccandi aleam simus, aded vt ne si velimus quidem, pecca- *mi. Quod*
 re nobis liceat? Quoniam tu quoque seruos tuos, non, cum eos vinculis constrictos tenes, be- *Deus non*
 neuolos tibi existimas, sed cum eos vltra ac sponte munere suo fungi perspicis. Proinde Deo *est author*
 quoque gratum est, non quod vt extorquetur, sed quod ex virtute geritur. Virtus porro ex *malor.*
 electione ac voluntate, non ex necessitate, oritur. Itaque qui Creatorem hoc nomine repre-
 hendit, quod nos non ita condiderit, vt vt quadam natia peccare nequeamus, nihil aliud
 quam naturam ratione carentē ei, quę ratione prædita est, anteponit, & eam, quę motus
 atque impetus omnis est expers, ei, in qua electio inest, & agendi facultas.

Ne quis obsecro, Deum corrigere tentet, nec dicat, Hoc nobis omninō contingere de-
 bet, non autem illud. Quis enim nouit sensum Domini? aut quis consiliarius eius fuit? In ca-
 ligrine enim iudicat, vt verbis *Iob* vtar: & nubes abscondio eius, & non cernetur.
 Explorata ea pharmaca habet, quę à vitio ad virtutem, & ab ignorantia ad Dei cogni-
 tionem, animos conuertunt.

Demitte supercilium, o homo, repagulum & ianuam linguę impone. Ab hoc tam fri- *Cyrilli.*
 gido vaniloquio quamprimū abscede. Sine Deum & scire, & facere, quę ipsum deceat.

DE ANGELIS: ET QVOD ADMISO

peccato puniantur.

CAPVT VI.

E



RECEPTO interfecit draconem apostatam. *Iob. 26.*
 Deus angelis peccantibus non pepercit, sed rudentibus *2. Pet. 2.*
 inferni detractos in tartarum tradidit cruciãdos, in iudicium
 referuari.

Angelos qui non seruauerunt suum principatum, sed de- *Iuda.*
 reliquerunt suum domicilium, in iudicium magni diei vincu-
 lis aternis sub caligrine referuauit.

Angeli omnes, vt nomen vnum, sic vnam quoque naturam omninō habent. *Didymi.*
 Cum splendidissima, vel, vt rectius loquar, cęlestis angelorum natura sit, non cer-

D. LOAM. DAMASCENI

ta quadam species, aut una eademque forma in illis reperitur. Etenim dura ac renitentes F
 natura corporibus conueniunt.

Nili. Et ant crura eorum recta, & alati pedes eorum, aiebat Exechiel, de angelis verba faciens.
 Quibus verbis inflexilem sententię constantiam indicat, naturęque illius in intelligendo
 celeritatem.

Euagrij. Angelos honoramus non ob naturam, sed ob virtutem: ac damus ignominia affici-
 mus, propter vitium quod in illis inest.

Philonis. Spiritalis angelorum essentia est. Verum pro re nata subinde sese immutantes, for-
 mas humanis similes per sepe assumunt.

DEVM ANGELOS CVSTODES
 nobis praefecisse. CAPVT VII. G

Exod. 23.



CCE ego mittā angelum meum ante faciem tuam, vt custo-
 diat te in via, vt introducat te in terram, quam preparavi tibi.
 Attende tibi ipsi, & audi vocem eius, nec contemnendū pu-
 tes. Neque enim dimittet, cū peccaueris. Nomen enim meum
 in illo.

Deut. 32.

Constituit numerum populorum iuxta numerum ange-
 lorum Dei. H

Mat. 16.

Videte ne contemnatis vnum ex his pusillis. Dico enim vobis, quod angeli
 eorum in caelis semper vident faciem Patris mei, qui in caelis est.

Basilij.

Quoniam Apostolus perspectum habebat angelos tanquam pedagogos quosdam & mo-
 deratores hominibus constitutos esse, idcirco testimonij causa eos vocauit.

Didymi.

Probi ac sancti viri lucidos angelos custodes habent: mali autem tenebrosos.

Euagrij.

Scientia ac sapientia opes multos nobis angelos adiungunt. At vir impurus ac flagitio-
 sus, etiam ab eo angelo, qui ipsi a puero datus est, disungitur. Etenim spiritualis amicitia in
 virtute ac Dei cognitione consistit: quarum opera cum sanctis angelis amicitia nexu copu-
 lamur. siquidem homines, quos scelerum poenitet, latitia ansam angelis subministrant. I

DE HOMINIS CREATIONE
 atque structura. CAPVT VIII.

Gen. 5.



REAVIT Deus hominem. Ad imaginem suam fecit eum:
 masculum & foeminam fecit eos.

2.

Formavit Deus hominem de limo terrę. Et inspiravit in fa-
 ciem eius spiraculum vitę. Et factus est homo in animam vi-
 uentem. Immisit Dominus soporem in Adam. Cūque ob-
 dormisset, tulit vnam de costis eius, & repleuit carnem pro ea. K

Et edificauit Dominus costam in mulierem, & adduxit eam
 ad Adam. Et dixit Adam: Hoc est os ex ossibus meis, & caro de carne mea. Ipsa
 vocabitur virago, quia de viro sumpta est. Propter hoc relinquet homo patrem
 & matrem, & adhærebit vxori suę, & erunt duo in carnem vnam.

Iob. 10.

Manus tuę fecerunt me, & plasmauerunt me. Carne & pellibus vestisti me, of-
 fibus & neruis compegisti me. Memento quia sicut lutum finxisti me: & rursus
 in terram reduces me.

psal. 38.

Veruntamen vniuersa vanitas omnis homo viuens. Veruntamen in imagine
 103. pertransit homo: sed & frustra conturbatur. Auferes spiritum eorum & defi-
 cient: & in puluerem suum conuertentur.

Eccl. 3.

Omnia de terra facta sunt, & omnia in terram reuertentur.

Deus